

blive Plads til fremtidige Udvidelser for Personbanegaarden. Der foretages altsaa en Ekspropriation og laves Plads til Personbanegaarden, og dermed er ogsaa dens Plads i Fremtiden givet. Nu har jeg allerede nævnt, at man var betænkelig ved Bundforholdene i Mølleengen, og saa kunde man jo spørge, hvorledes man saa kunde gaa med til at bygge en Godsbanegaard der. Dertil vil jeg sige, at der er Forskel paa, om man kun tager en mindre Del af Mølleengen i Brug eller tager det hele. Hvis man skulde bygge baade en Personbanegaard og en Godsbanegaard derude, maatte man tage det hele i Brug. Det, der skulde bruges til Godsbanegaarden efter Flertallets Forslag, er den Del, der ligger mellem Hammelbanen og Statsbanen, og Udvalgets Flertal nærer ingen som helst Betæneligheder ved at foreslaa, at Godsbanegaarden bygges der. Ved denne Plan „Q“ der senere, om Rigsdagen vil, kan blive til Plan „M“, aabnes der Mulighed for paa et senere Tidspunkt, om det maatte ønskes, at etablere Gennemkørsel i Aarhus, saaledes at Aarhus bliver en Gennemkørselsstation, og hvis man gennemfører en Jernbane fra Aarhus til Randers, kan der ogsaa blive Gennemkørsel i Randers. Flertallets Forslag aabner altsaa Mulighed for paa et senere Tidspunkt at etablere Gennemkørsel i Aarhus. Med Hensyn til Ejendomsværdierne vil der ingen Forrykning ske, naar denne Plan gennemføres. Med Hensyn til Gennemkørselen skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af en Afhandling om Banegaardsforholdene, som Etatsraad Hammerich i sin Tid har sendt mig. Han siger saaledes: „Idet en Udvikling fra Rebroussements- til Gennemgangsstation ikke er afskaaret, kan dermed ogsaa en Gang i Tiden tilvejebringes god Forbindelse med Østbanen og Persondamperne“. Det er om Flertallets Forslag, at Etatsraad Hammerich siger saaledes, og i den samme Skrivelse siger han endvidere, at Forslaget eller Planen har rigelig Plads for saavel Person- som Godsstation. Man kunde jo spørge: Hvorfor ekspropriere nu, naar der alligevel ikke er Forslag om at bygge nu? Sagen er den, at der jo skal bruges en betydelig Mængde Fyld til at fylde op med i Mølleengen, og denne Fyld kan tages af det Areal, der eksproprieres, eller i alt Fald den Fyld, der er paa det eksproprierede Areal, kan finde Plads i Mølleengen. Hvis man paa et senere Tidspunkt vilde ekspropriere, vilde det maaske blive

vanskeligt at finde Plads til denne Fyld. Saa maa der ogsaa regnes med, at der paa den Plads, der tænkes eksproprieret, kan blive bygget saaledes, at det paa et senere Tidspunkt vilde blive dyrere at ekspropriere. Naar Flertallets Forslag bliver vedtaget og udført, kan der naturligvis ventes Forslag om anden Del af Plan „M“, altsaa angaaende Personbanegaarden, men Rigsdagen vil dog staa frit overfor dette Spørgsmaal, bortset fra, at ved det Forslag, der nu foreligger, er Pladsen for Personbanegaarden bestemt. Det, der vil blive at udføre, vil nærmest være Perron- og Spor anlæg. Der er en god og tiltalende Bygning. Den trænger maaske til nogen Udvidelse, men den kan i alt Fald i det væsentlige bruges, som den er. Der har stundom været talt om, at der muligt kunde blive anlagt et Færgeleje i Aarhus. Overfor en saadan Mulighed vil Flertallets Forslag ikke frembyde nogen Vanskelighed, der vil intet være i Vejen for at sætte et eventuelt Færgeleje i Forbindelse med den Plan, som Flertallet foreslaar.

Som jeg sagde før, har Ministeren anmodet Udvalget om at stille dette Forslag, og naar den højtærede Minister har gjort det, er det vel, fordi han ser, at der muligt kunde være en Vej frem. Forslaget er udarbejdet af Statsbanernes Embedsmænd, og deri har man jo en Garanti for, at det er godt og brugeligt. Forslaget om at bygge en Godsbanegaard i Mølleengen er heller ikke noget nyt Forslag. Allerede i 1900 erhvervede Statsbanerne et betydeligt Areal i Mølleengen med den Tanke, at der skulde bygges en Godsbanegaard; den Gang var der jo ikke Tale om ogsaa at bygge en Personbanegaard derude.

Flertallet mener altsaa, at det er et godt og forsvarligt Forslag, som det er glad ved at stille og anbefale. Men selv om det ogsaa var en god Plan, kunde det jo godt være, at den blev for dyr, og det ærede Mindretal har jo i sin Betænkning opført en Beregning over, hvad Planen vil koste at udføre, for at kunne sammenligne den med Mindretallets Forslag. I Slutningen af Betænkningen har Flertallet erklæret, at man ikke kan erkende Rigtigheden af den opstillede Beregning, hvad man nærmere vil motivere i Salen, og det er saa det, jeg skal tillade mig at gøre. Mindretallet anfører den Sum, som Forslaget „M“ har været beregnet til, nemlig 6,245,000 Kr. foruden Ekspropriationen, som er beregnet til 1 Mill. Kr., og det er